

polták össze. A kút vízszintes helyzetű deszkákon fektetve, hogy el ne süllyedjen az iszapban. A kúton kívül ép favödör fektetve. A faszerkezetet vastag salakos betöltés vette körbe, mintegy vízszűrőként és az eliszaposodás megakadályozása céljából. E kutak faanyagát felszedtük és megkezdtük azok konzerválását.

A kohótípusok és a leletanyag alapján a település korát a 7–9. századra tehetjük. A kohótelep általunk feltárt részéhez nem csatlakozott település. Azonban feltételezhetjük, hogy a hozzá tartozó település(ek) a közelében, attól D–DNy–Ny-ra helyezkedett/helyezkedtek el. Ezt megerősíti, hogy a kohóteleptől D-re, illetve Ny-ra 0,5–1,5 km-re három késő avar temetőrészletet is feltártak már.

Munkatársak: Somogyi Krisztina, Molnár István régészek.

GALLINA ZSOLT

127. Kaposvár, 61-es út elkerülő szakasza,
22. lelőhely

(Somogy megye) I

A lelőhely Fészerlaktól K-re 1–2 km-re, a 19. lelőhelytől ÉNy-ra 200 m-re található egy É–D irányú domb platóján, ahol a terepbejárás során néhány őskori töredéket és kovapatintéket találtunk kb. 150×150 m-es körzetben. A behatárolt terület D-i részén húzódik a nyomvonal.

A terület megkutatása a 19. lelőhely feltárásával párhuzamosan zajlott 2001. július végén, illetve augusztus elején. Az avar kohótelep utolsó objektumától egy ÉNy–DK irányú, 320 m hosszú kutatóárkot húztunk egészen a köves útig, amelynek ÉNy-i végén, a domb tetején 12 nem régészeti jelenségnek minősíthető objektumot és egy Ny–K-i irányú, 36 m hosszú, alig 1 m széles, lelet nélküli árkot figyeltünk meg. A feltárt felület a kutatóárkokkal együtt 3050 m² volt.

Negatív eredményeink alapján a feltételezhető régészeti lelőhely D-i határa módosításra szorul.

Munkatársak: Somogyi Krisztina, Molnár István régészek.

GALLINA ZSOLT

128. Kaposvár, 61-es út elkerülő szakasza,
36. lelőhely

(Somogy megye) B

A lelőhely Kaposvár és Taszár között, a 61-es út úgynevezett sántosi leágazójától kb. 0,5 km-re É–ÉK-re lévő vasúti átjárótól közvetlenül D-re található, a Kaposvár–Taszár vasútvonal és a Kapos folyó között. Az 1999-ben végzett terepbejárás alapján a bronzkori telepre utaló kerámiatöredékek a vasútvonal mentén kb. 200×50 m-es körzetben szóródtak. A lelőhely nyomvonalba eső részén 2001. augusztus 28. és október 15. között mintegy 2500 m²-es területet tártunk fel. Közben szeptember 20-ig a 19. lelőhely avar kútjainak bontása és kiemelése párhuzamosan zajlott.

A késő bronzkori, késő halomsíros-kora urnamezős időszak egyrétegű településének maradványai, a terepbejárás megfigyeléseit alátámasztva, a szelvény É-i részének kb. 50 m-es szakaszán helyezkedtek el É–ÉK, D–DNy-i irányban. Bár a 90 objektum kb. kétharmada cölöplyuk volt, mégis a feltárt teleprészletet három összefüggő, több beásással tagolt, igen nagyméretű és leletekben gazdag agyaggyerő hely, illetve „munkagödör” uralta, amelynek D-i végét félkörben cölöpök vették körül. Elképzelhető, hogy a cölöpök némelyike inkább a telepet gyakorlatilag lezáró, szintén É–ÉK, D–DNy-i irányú cölöpsorhoz tartozott. Az objektumok közül feltétlenül ki kell emelnünk a 90. számú, deszkák-ból csapolt szerkezetű kútát, melynek alsó négy, igen rossz megtartású deszkasorát tudtuk dokumentálni és kiemelni. Ez az első feltárt késő bronzkori kút Somogy megyében. A bronzkori telep a Kapos egykori partja mentén húzódott, hiszen az objektumtól kb. 15 m-re D-re 2,4 m széles homoksávot, homokfövenyt figyeltünk meg a már említett irányban. Ettől D-re kb. 30 m-re újabb homoksáv mutatkozott a kutatóárkokban.

A feltárással sikerült megállapítani a település D-i határát, ÉK–DNy felé valószínűleg folytatódik. A lelőhely É–ÉK-i része a vasút-, és útépités során már részben elpusztulhatott.

Munkatársak: Gallina Zsolt, Molnár István régészek.

SOMOGYI KRISZTINA

129. Karancsság, Bejövő út
(Nógrád megye) U, Á

2001. március 12–14. között szennyvízberuházást megelőző terepbejárást végeztünk. A tervezett nyomvonalat bejárva a falu szélén, a Szécsény felől bejövő út jobb oldalán, a buszmegálló mögötti kis vízmentes dombháton 50–100 méter hosszan őskori és középkori lelőhelyet figyeltünk meg. A szántásból előkerült kerámiaanyag alapján feltételezhetően a neolitikus vonaldiszes kultúra és az Árpád-kor régészeti objektumaival kell számolni ezen a területen.

TANKÓ KÁROLY

130. Kehidakustyán, Deák-kúria
(Zala megye) Ú

2001 folyamán rövid feltáró ásatást végeztem az L-alakú műemléképület sarokhelyiségeiben.

Ennek során a rizalitos szobában és a tőle É-ra eső helyiségben egy téglából kialakított boltozatos „aknát” és abból Ny, illetve K felé induló boltozott csatornát tártunk fel.

A csatornából mázas újkori kerámia került elő. A csatorna az épület előtt É–D-i irányban húzódó nagy pincébe vezet. Mivel a pincébe bejutni nem volt lehetséges, eldönthetetlen, hogy a pince vágta-e utólag a csatornát, vagy az egykorú vele. A csatorna szerepének tisztázására további feltárások szükségesek. Deák Ferenc ko-